

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਉਨੱਤੀ

Jeff Pippenger

2026-01-14

ਉਨੱਤੀਵੇਂ ਨੰਬਰ

ਮੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੀਂ ਮਸੀਹਾਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਬਾਰੇ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਜਵਾਂ ਮਸੀਹਾਈ ਨਿਸ਼ਾਨਾ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੈ

ਤਦ ਉਹ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, “ਰਾਮਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਵਿਲਾਪ, ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸੋਗ; ਰਾਹੇਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਰੋਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਹੀਂ ਧਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ।” ਮੱਤੀ 2:17, 18.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ

ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਰਾਮਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਵਿਲਾਪ ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਰੋਣਾ; ਰਾਹੇਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਰੋਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ ਨਹੀਂ ਧਾਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਹੇ ਨਾ ਸਨ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:15.

ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਲਿਆਹ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਕਾਏਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਧਰਮੀ ਹੈ” ਉਹ ਸਦੀਵਕਾਲ ਲਈ ਉਸੇ ਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੀਕਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਕੌਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਿਹੜਾ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 12:1.

ਜੇ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:11.

ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਅਨਿਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਘਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਨਰੁੱਠਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਫਿਰ ਇਕ ਹੋਰ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ।

ਅਤੇ ਜੇ ਬਹੁਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਗ ਉਠਣਗੇ; ਕੁਝ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਜ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਲਈ। ਦਾਨੀਏਲ 12:2.

ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜੀ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸੰਤ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਤੀਜਾ ਆਗਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ

ਪੁਨਰੁੱਥਾਨਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਚਲਹਿਰ ਨੇ 1844 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਮਾਂ-ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਕੇ ਆਤਮਘਾਤ ਕੀਤਾ।

ਤਦ ਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਚਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਹੇਲ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਯਾਤਰੀ ਹੈ, ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਐਲੀਆਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਧੀਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਧੀਰਜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁੱਕਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁੱਕਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਅਨਮੋਹਰਣਾ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਹੇਲ ਵੀ ਹਨ—ਉਹ ਚੰਗੀ ਯਾਤਰੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਰੋਂਦੀ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਂਤਵਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਚੇ ਜੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵਿਲਾਪ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਨਾ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:10.

ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਸੋਦੇਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਇਕੱਠ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਛੇਵਾਂ ਮਸੀਹਾਈ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ 2023 ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਹਟ ਹੈ।

ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਨਬੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ।" ਮੱਤੀ 2:15.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ

ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਬਾਲਕ ਸੀ, ਤਦ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।
ਹੋਸ਼ਿਆ 11:1.

ਮਿਸਰੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਹੋਏ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਬੁਲਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਡਰ ਛਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆਓ। ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 11:11, 12.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਸਾ ਅਲਫਾ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਦਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਵਛਾਇਆ ਆਦਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਹ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਉਸ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਫੁਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ

ਜੀਉਦੀ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਮਾਰੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੈਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੀਜ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਾਥੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਮੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਅਧਿਆਇ ਹਨ ਜੋ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਹੋਏ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖਤਵ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਲਈ ਮੁਹਰਬੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ, ਮਹਾਨ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਦੀ ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਥ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਤਦ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਹਰ ਧਾਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।”

Bible Training School, December 1, 1903.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੰਗਲਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣ। 2024 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਗ ਉੱਠਣ ਵਜੋਂ ਵੀ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਨਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਜਨਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ।

ਸੱਤਵਾਂ ਮਸੀਹਾਈ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ 2024 ਹੈ

ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਨਬੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ: ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਮਾਨੂਏਲ ਰੱਖਣਗੇ; ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ। ਮੱਤੀ 1:22, 23.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ

ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਵੇਗਾ; ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭ ਧਾਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਣੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਮਾਨੂਏਲ ਰੱਖੇਗੀ। ਯਸਾਯਾਹ 7:14.

ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਯੂਨਾਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜੋ 2024 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ: ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਲ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਵੋਗੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਉਹ ਜੋ ਉਸੇ ਤੋਂ ਫੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜੋ, ਅਤੇ ਵੱਢੋ, ਅਤੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਲਗਾਓ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਖਾਓ। ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਜੋ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜੜ ਪਕੜੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਫਲ ਲਿਆਏਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਾਕੀਆ ਨਿਕਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਿਯੋਨ ਪਰਬਤ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਜੋ ਬਚ ਨਿਕਲਣਗੇ; ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਇਹ ਕਰੇਗਾ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 19:29–31.

ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ, ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਅਸੀਂ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ? ਵੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਨਾ ਬੀਜਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਇਕੱਠੀ ਕਰਾਂਗੇ; ਤਾਂ ਮੈਂ ਛੇਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਠਵੇਂ ਸਾਲ ਬੀਜੋਗੇ, ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਉਪਜ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ; ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੀ, ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਖਾਵੋਗੇ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 25:20–22.

ਜੇ ਬਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਿ੍ਰਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੂਸਾ ਦੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੱਬਤ ਦੇ ਸੱਚ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਯਹੋਵਾਹ ਯਹੂਸਲਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਤਿਉਂਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਜਨ ਸੰਗਿਤਾ 147:2।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ “ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਏ” ਹਨ। ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ 1849 ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ 1856 ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਓਮੇਗਾ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਐਲਫਾ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ—ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਯੱਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜੜ੍ਹ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਕੌਮਾਂ ਉਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਮਹਿਮਾਮਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਧਾਏਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਅਸੂਰ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਪਥਰੋਸ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਕੂਸ਼ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਏਲਾਮ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਨਆਰ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਹਮਾਥ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਟਾਪੂਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਕੋਨਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 11:10–12.

ਜਦੋਂ ਤਿਰਸਕ੍ਰਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ “ਕੇਵਲ ਵੇਖਣ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਚੇਤਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ” —“ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ,” “ਉਸ ਫ਼ਰਕ” ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ। ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤਿਰਸਕ੍ਰਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਿਰਸਕ੍ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਹ ਭੇਦ ਹੈ ਕਿ, “ਇਸ ਸਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਓ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਉਹ ਜੋ ਉਸੇ ਤੋਂ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜੋ, ਅਤੇ ਵੱਢੋ, ਅਤੇ ਦਾਖ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਲਗਾਓ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲ ਖਾਓ।”

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਗੁੱਥੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੇਵੀਆਂ ਪੱਚੀ ਅਤੇ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਬਤ ਉਸ ਵਾਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੀ ਧਰਤੀ ਲਈ ਸੱਤਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਜਾਂ ਸ਼ਾਪ—ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ—ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਉਹ ਅੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਸਬਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਮੂਲ ਸੱਚ ਵਾਚਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ

ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਲ ਅਤੇ ਮਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਰੀਰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸੱਬਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਹੀ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸੱਬਤ ਉਸ ਵਾਚਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਮਾਨਤਦਾਰ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ 1844 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਕੇਵਲ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦੇ ਵੀ ਅਮਾਨਤਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਜੋਤ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇੜਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਭਰੋਸਾ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14 ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਧੁਨੀ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਵੇ।” Testimonies, volume 5, 455.

ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਸਾਲ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਪੱਖ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੱਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਸੱਬਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਮੁਸਾ ਦਾ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਹੈ।

ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਇਸ ਬਾਈਬਲੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਘਿ੍ਰਣਾ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਝੰਡਾ ਹੋਣਗੇ।

“ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਸਦੱਸ ਆਗਮਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਤ ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਮੈਂਬਰਿਸ਼ਿਪ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਬੀ ਦੇ ਇਹ ਬਚਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਤਿ ਅਮੁਲਕ ਸਨ: ‘ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਆਖਦੇ ਸਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੱਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।’ ਯਸਾਯਾਹ 66:5.”

“ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ, 1844 ਤੱਕ, ਮੇਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਪਰਖਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਡਵੈਂਟ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹੀ ਸਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸਾਡੀਆਂ ਐਡਵੈਂਟ ਭੈਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੀ ਵੇਦੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਟਣੇ ਟੇਕ ਕੇ ਨਿਵੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਉਤੇਜਕ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਪੰਜ ਹੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਹੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਵਰਿਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਐਸਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਚੀ ਉੱਠ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਵੱਲ ਐਡਵੈਂਟ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੇਠਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।” Early Writings, 13.

ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, (ਜੋ ਪੰਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ) ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਘਿ੍ਰਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕਰਕੇ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣੀਆਂ।

“ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਯਹੂਦਾ ਵਾਂਗ, ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆ ਸਕਣ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਤ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਰੀਤਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਬਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ), ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਪਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਉਹ ਸੱਬਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਤਦ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ, ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, ਨਹੀਂ ਮਨਾਏਗਾ, ਉਹ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਗੇ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਫਲ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਸੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਛੁਡਾਏ ਜਾਣਗੇ।” Spalding and Magan, 1, 2.

“ਨਾਮਮਾਤਰ” (ਅਰਥਾਤ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਦੇ ਹੀ), “ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਯਹੂਦਾ ਵਾਂਗ, ਸਾਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ “ਉਹਨਾਂ ਨੇ” ਬਹਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਨਾਲ “ਸਬਤ ਦੇ ਕਾਰਨ” ਘ੍ਰਿਣਾ ਕੀਤੀ। ਨਾਮਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਹ ਸਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਥੇ ਉਲੇਖ ਹੈ। ਉਹ ਬਹਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੂਸਾ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਇਲੀਆਹ ਦੀ ਅਲਫਾ ਸਮਝ ਸੀ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ।” Review and Herald, January 19, 1905.

“1840-1844 ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਬੋਧ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣੇ ਹਨ।” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ 1841, '42, '43, ਅਤੇ '44 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।” Manuscript Releases, volume 15, 371.

“ਚੇਤਾਵਨੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਡਗਮਗਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ 1842, 1843, ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਜੋਤਿ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਉਸ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹੋਏ ਜੋਤਿ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਜੋਤਿ ਤਿਆਗ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਉਹ ਅਨਾਦਿ ਚੱਟਾਨ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।” Review and Herald, April 14, 1903.

ਯਹੂਦਾ ਸਦੂਕੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਯਹੂਦਾ ਬਾਰਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਵਾਚਾਕੀ ਦੂਲਹਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਤਿਆਗੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਪੇਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਵਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ—ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ

ਕਲੀਸਿਆ ਵਲੋਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਲਾਕੀ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਵਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 25 ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ। ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭਲੀ ਲੱਗੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਮਲਾਕੀ 3:3, 4.

ਲੇਵੀ ਭੇਟ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮਹਾਨ ਭੇਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੱਚੀ ਲੇਵੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8 ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੱਚੀ ਜਾਲੀ ਲੇਵੀ ਸੁਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਯਹੂਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਲੇਵੀ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਯਾਜਕ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਤੀਹ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦਗਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਤੀਹ ਟੁਕੜੇ ਮੁੱਖ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਕੋਲ ਮੁੜ ਲੈ ਆਇਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲਹੂ ਨਾਲ ਦਗਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ? ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ ਵੇਖ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਉਹ ਟੁਕੜੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਹਾ ਲਗਾ ਲਿਆ। ਮੱਤੀ 27:3-5.

ਯਹੂਦਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਤੀਹ ਮੁਦਰਾਂ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਵੱਲੋਂ ਮੈਲ (ਨਕਲੀ ਚਾਂਦੀ) ਨੂੰ ਕੱਢ ਸੁੱਟਣ (ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਰੋਹਿਤਾਈ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ 1888 ਦੇ ਬਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ, ਅਰਥਾਤ ਧਰਤੀ-ਦਰਿੰਦਾ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਰੋਹਿਤਾਈ ਨਿਗਲ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਉਡੇਲਣ ਦੌਰਾਨ ਅੱਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੀ ਜਨਮ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ, ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕੱਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੇਗੀ। ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਲਈ, ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਸੱਬਤ ਹੈ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਸ਼ਾਨ ਯੂਨਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ, ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਰੇ, ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ; ਕੁਝ, ਏਲੀਆਹ; ਅਤੇ ਹੋਰ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ, ਜਾਂ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ।” ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?”

ਤਾਂ ਸ਼ਮੂਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਸ਼ਮੂਨ ਬਰਯੋਨਾ, ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ; ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ

ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਪੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਮੱਤੀ 16:13-20।

ਸਨਹੇਦਿਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਡਵੇਂਟਵਾਦ ਲਈ ਵੀ, ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਸੀਮੇਨ ਬਰਯੋਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਚਾ-ਪੁਰਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਵਾਚਾ ਵੇਲੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਊਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪੌਲਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਕਸ਼ੀ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਬਾਈਬਲੀ ਪਾਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਵਾਚਾ-ਪੁਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਖਰੀ ਵਾਚਾ-ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਕਸ਼ੀ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਵਾਚਾ-ਪੁਰਖ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਊਲ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ," ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪੌਲਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਛੋਟਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਸੀ। ਯਾਕੂਬ, ਅਰਥਾਤ ਹੜਪਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਮ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀਮੇਨ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ; ਅਤੇ ਬਰਯੋਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।

ਪਤਰਸ ਯੂਨਾਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਅਰਥ "ਕਬੂਤਰ" ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਮੇਨ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਬੂਤਰ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਸ਼ਿਮੇਨ ਬਰਯੂਨਾਹ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਬਣਿਆ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ। ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਕਬੂਤਰ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਯੂਨਾਹ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਯੂਨਾਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤਿਮੀ ਦੀ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਸਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੱਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਯੂਨਾਹ ਦੇ ਤਿਮੀ ਦੀ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯੂਨਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਹੋਏ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਜੋ 9/11 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। 9/11 ਨੇ ਯੂਨਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੇ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਨੂੰ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ 9/11, 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਯੂਨਾ ਮੱਛੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਠੀਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬਿਲਾਅਮ ਦੀ ਗਾਧੀ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਠੀਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਠੀਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਯੂਨਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਜੋ 2024 ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨਾਲ ਜੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਣ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਜੀ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵੇਲੇ ਉਹ ਯੂਨਾ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਨੀਨਵੇਹ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜੀ ਉਠਾਏ ਗਏ। ਵ੍ਹੇਲ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾ, ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਖੇਹ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ, ਖੱਲਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ

ਯੂਹੰਨਾ—ਇਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। 9/11 ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਭਿਸ਼ੇਕ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਤੱਕ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਰੀਸੀ ਸਦੂਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿਖਾਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੌਸਮ ਸੁਹਾਵਣਾ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਲਾਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ, ਅੱਜ ਮੌਸਮ ਖਰਾਬ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਲਾਲ ਅਤੇ ਮੰਦਮੰਦ ਹੈ। ਹੇ ਕਪਟਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਰਖ ਲੈਂਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰਖ ਸਕਦੇ? ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਯੂਨਾਹ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੱਤੀ 16:1-4.

ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਅਦਭੁੱਤ ਕਰਤੱਬ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਸੀ।

“ਲਾਜ਼ਰਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਇਆ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਠਹਿਰਾਉ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਜ਼ਰਸ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਗਾ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਠੀਲੀ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਇਹ ਹੋਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ‘ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ’ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ—ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਗਰੀਬ, ਭਟਕਦੀਆਂ ਭੇੜਾਂ ਨੂੰ—ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੀ ਆਸ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਤਾਪਹੀਣ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਟੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੋਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹੀ ਪੁਨਰੁੱਥਾਪਕ ਹੈ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਸਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਗਲਤ ਅਰਥ ਯਾਜਕ ਨਹੀਂ ਲਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਬੈਤਨੀਆ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦਾ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਰਵੋੱਚ ਅਚਰਜ-ਕਰਮ, ਲਾਜ਼ਰਸ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੇਵਤਾਈ ਦਾਅਵੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।” *The Desire of Ages*, 528, 529.

ਮਸੀਹ ਨੇ ਲਾਜ਼ਰਸ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਠਹਿਰਾਉ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰਸ ਨਾ ਕੇਵਲ “ਸਰਵੋੱਚ ਅਚਰਜ” ਸੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ “ਮੋਹਰ” ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਯੋਨਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਵਿਭਚਾਰੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਰ ਲਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਨੁਛੇਦ ਦੀ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਭੀ ਆਖਰੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਮੱਥੀ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ।” ਫਿਰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਗਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਮੁੱਖ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਸਹੇ, ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜੀ ਉਠੇ।”

ਇਹ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਚੋਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਕੌਣ ਹਾਂ?” ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ; ਕੁਝ, ਏਲੀਆਹ; ਅਤੇ ਹੋਰ, ਯਿਰਮਿਆਹ, ਜਾਂ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ।” ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?” ਮੱਤੀ 16:13-15.

ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। “ਮਸੀਹ” ਸ਼ਬਦ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਮਸੀਹਾ” ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੱਤੀ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ

ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੇਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹਾਈ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

“1846 ਦੀ ਸਰਦ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ ਦੇ ਨਿਊ ਬੈਂਡਫਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਸਬਤ ਵੱਲ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਮੇਰੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਐਲਡਰ ਜੋਸਫ ਬੋਟਸ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਗਮਨ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਸਨ। ਐਲਡਰ ਬੀ. ਸਬਤ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਕਿ ਐਲਡਰ ਬੀ. ਹੋਰ ਨੌਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਇਆ-ਆਸਨ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋ ਦੂਤ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰ ਦਇਆ-ਆਸਨ ਉੱਤੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗੀ ਸੈਨਿਕ-ਦਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਭਕਤੀਭਰਿਆ ਅਦਭੁੱਤ-ਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਹਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਦਾ ਢੱਕਣ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸ ਹੁਕਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਮੰਡਲ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਚੰਭਿਤ ਰਹਿ ਗਈ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਦੱਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹੋ ਇਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ। ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਦੋਂ ਹੀ ਸਬਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।’” Testimonies, volume 1, 75.

ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਰੌਸ਼ਨੀ

“ਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਧਰਮ ਦੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਵਰਗੀ ਚਾਨਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ ਵਾਲੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਅਤੁੱਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਾਧੁਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰਭਾ ਨਾਲ ਆਲੋਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਗਤੀ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਨ ਵਿੱਚ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਵੇਖਣਗੇ।” The Southern Watchman, April 4, 1905.